

- pie m; || *H. nat.* le crotal; || малка —, le vipereau.
- Усорлица**, *sf.* oiseau, l'épervier m.
- Успене** (*Прѣсв. Богородицы*, 15 авг.), *sn.* l'assorption f, dormition f.
- Успивателенъ**, *adj.* assoupissant.
- Успокоевамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dépiquer; 2. *-ca, vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.
- Успоковане и -коене**, *sn.* l'apaisement m; || (*на свѣсть-та*), l'aquit m.
- Успокойливъ и -контеленъ**, *adj.* tranquillisant.
- Успокойнъ**, *adj.* rassis.
- Успокоителенъ**, *adj.* rassurant.
- Усърдие** (*съ все сърдце*), *sn.* l'affection f.
- Уста**, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (*на оржжѣ*), l'embouchure f; 4. едни пълны —, une gueulée; 5. развалены —, *fig.* mouvaise ou méchante langue; 6. въспалене изъзъръ въ -та, *Méd.* la stomatite; 7. запущамъ —, *va.* rabattre ou rabaisser le saquet; || *fig.* museler, river le clou; 8. поставямъ въ — си търбило, *va.* emboucher; 9. прѣдната часть на —, *Anat.* l'avant-bouche f; 10. счупвамъ -та на съдина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. турямъ въ устъ на конь, *va.* emboucher; 13. изъ устъ въ устъ (*по прѣдане*), par ricochet.
- Устарѣлъ**, *adj.* vieux ou vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; || *fig.* fossile.
— войскарь, *sm. fam.* en soudard et -dart.
— и дрътъ човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.
- Устарявамъ**, *vn.* vieillir, déchoir; || *fig.* blanchir; || който -рява, vieillissant, *adj.*
- Устаряване**, *sn.* le vieillissement.
- Устатъ**, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. v.* pérorateur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égueulé, ée; 3. (*сжмъ*), *vn.* ne pas avoir la péripie; || (*съ говоренето*), être mal embouché.
— човѣкъ, *sm.* un harangueur.
- Устие**, *sn.* l'orifice m, gorge, gueule f; 1. (*излазъ на бабекъ-тъ*), *Anat.* le pylore; || което ся относю до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj.*; 2. (*на рѣка*), la bouche, embouchure f; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.
- Устната часть** (*на тонъ*), *sf.* la volée.
- Устни**, *adj.* *Anat.* buccal.
- Устно**, *adv.* de vive voix f.
— вдълбиато тръкалце, *sm.* l'embouchure f
- Устояваса**, *v. imp.* il cuvet.
- Устрашавамъ**, *va.* éprouvanter, effrayer, imposer, rebuter. [minatoire]
- Устрашителенъ**, *adj.* effrayant; || *Jur.* com-
- Устроене**, *sn.* la disposition; || *fig.* le tissu.
- Устройство**, *sn.* la conformation, économie f; || *fig.* l'édifice f.
- Устрѣла**, *v. imp.* (*воуеъ Порази*).
- Устрѣлна страна**, *sf.* *Mar.* le lof.
- Устрѣлъ** [бывамъ на —, *vn.* être au lof.
- Устѣпамъ**, *va.* se laisser aller, octroyer.
- Устѣпка**, *sf.* la concession, octroi m.
- Усѣвършенствувамъ**, *va.* perfectionner; || *-ca, vr.* se —.
- Усѣвършенствуване**, *sn.* le perfectionnement; || способностъ за —, la perfectibilité; || способенъ за —, perfectible, *adj.*
- Усыновене**, *sn.* l'adoption f.
- Усыновенъ**, *adj.* adoptif.
- Усѣчене** (*край рѣчь-та*), *sn.* l'apocope f.
- Усѣченъ**, *adj.* tronqué; || *Gram.* apocoré.
- Утаеваса** (*за тецливостъ*), *v. imp.* il se repose; || оставямъ да са утае, *va.* laisser reposer.
- Утаенъ** (*за вино*), *adj.* reposé.
- Уталагамъ** (*утиоудисвамъ т.*), *va.* repasser; || (*праны дръвѣ*), calandrer.
- Уталагане**, *sn.* le repassage.
- Уталагалка** (*ютия т.*), *sf.* fer à repasser.
- Уталагачка** (*на прѣпирки*), *sf.* une repasseuse.
- Уталагачъ**, *sm.* un calandreur.
- Уталожвамса**, *vr.* se calmer, se rassurer.
- Уталожване** [цѣръ за — болезъ, *Méd.* sédatif.
- Уталоженъ**, *adj.* reposé. [pérante]
- Уталожителенъ прахъ**, *sm. Méd.* la tem-
— цѣръ, *sm. adj. s.* calmant.
- Утвърдене**, *sn.* la confirmation, assertion f, raffermissement m, solidification f; || *fig.* la consolidation; || (*веркъ*), *Fortif.* l'ouvrage m.
- Утвърдено мѣсто**, *sn.* la bicoque.
- Утвърденъ** (*за градъ*), *adj.* forte, la forteresse, fortification f; || (*съ доказателства*), raisonné.
— градъ, *sm.* place forte f.
- Утвърденыкаймета**, *sn. pl. Com.* consolidés m.
- Утвърдителенъ и Потвър-**, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.
- Утвърдявамъ**, *va.* fortifier, enforcer, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (*съ клетва*), assermenter; 3. *-ca, vr.* se fortifier, s'affermir, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancrer ou s'mouiller.
- Утихене** (*за свѣтъ-тъ*), *sn. Mar.* l'embellie f.
- Утихиса** (*за свѣтъ-тъ*), *v. imp. Mar.* il calmit.
- Утишавамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. *-ca, vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утишиса, *v. imp.* il s'adoucit. [ment m]
- Утишене**, *sn.* l'apaisement m, radoucis-
- Утлегаръ**, *sm. Mar.* le bout-lof.
- Утолително срѣдство**, *sn.* le lénitif.